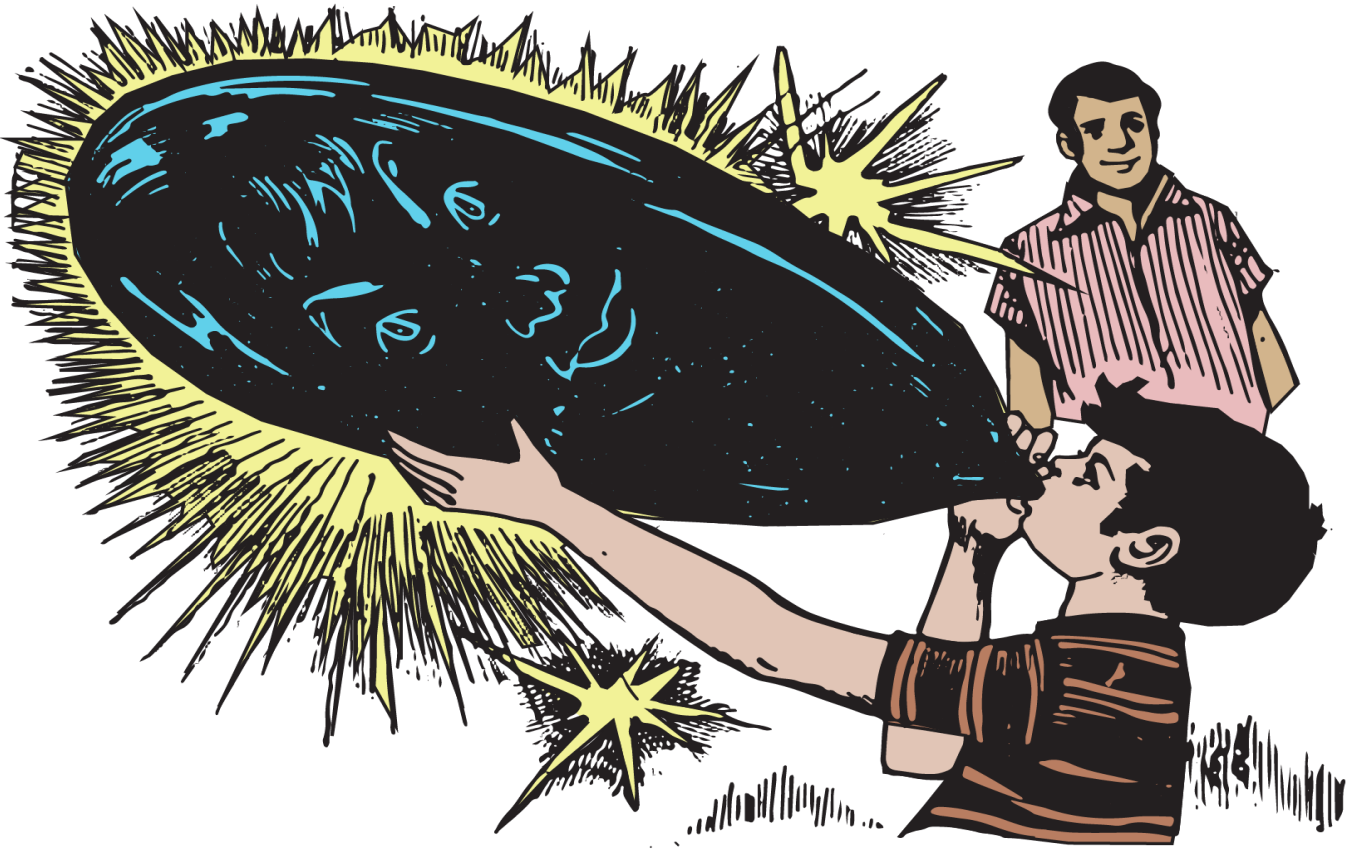

1. மஞ்சள் முட்டை

ஒருகாட்டிலே, மரங்களுக்கு இடையிலே கொஞ்சம் இடைவெளி இருந்தது. அங்கு மரமும் இல்லை, செடியும் இல்லை. புல்கூட முளைக்காமல் வெட்டவெளியாக இருந்தது.

பறவைகள் எல்லாம் அந்த இடத்தைச் சுற்றியுள்ள மரங்களில் கூடு கட்டும். அங்கு அமர்ந்து பலவகையாகக் கூவிக்கொண்டிருக்கும். காலை நேரத்திலே அவை கூவத் தொடங்கினால் மாலையில் இருட்டாகும் வரை அவற்றின் குரல் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

ஒரு நாள் காலையில் அந்தப் பறவைகள் விழித்து எழுந்ததும் ஓர் அதிசயமான காட்சியைக் கண்டன.

2. பலூன் பாப்பா

பலூன் உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? அதை வாங்கி ஊதி, கால்பந்து போன்ற உருண்டையான அதன் வடிவத்தைப் பார்ப்பதிலே உங்களுக்கு ஆசைதானே? எத்தனை வகையான பலூன்கள்! அவற்றிலே கலர் எத்தனை எத்தனை!

ஒன்று, சிவப்பாக இருக்கும். இன்னொன்று, மஞ்சளாக இருக்கும். குங்குமம் போலவும், பச்சையாகவும் இப்படி எத்தனையோ நிறத்திலே பலூன் உண்டு.

வடிவங்கள்சுட வெவ்வேறு வகையாக இருக்கும். ஊதினால் ஒன்று புடலங்காய்போல இருக்கும். பாம்புபோல ஒன்று. சுரைக்காயைப்போல ஒன்று. பூசணிக் காயைப்போல ஒன்று.

3. தண்டி மூக்கன்

மணி என்று ஒரு பையன் இருந்தான். அவன் சிறுவயதிலிருந்தே எப்பொழுது பார்த்தாலும் மூக்கை விரலால் நோண்டிக்கொண்டே இருப்பான். “அப்படிச் செய்யாதே மூக்கில் புண் உண்டாகிவிடும்! அதோடு மூக்கும் பெரிதாகிவிடும்” என்று அவன் தாயார் பல தடவை சொல்லிப் பார்த்தாள். ஆனால், அவன் அந்தப்பழக்கத்தை விடவே இல்லை.

அதனால் அவனுடைய மூக்கு கத்தரிக்காயைப்போலத் தண்டியாக ஆகிவிட்டது. அதைக் கண்ட மற்ற சிறுவர்கள் அவனைத் தண்டி மூக்கன் என்று கூப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அந்தப் பெயரே நிலைத்துவிட்டது. மணி என்ற பெயர் மறைந்துபோயிற்று.

4. ஊமை விலங்கு

விலங்குக் காட்சிசாலைக்குப் போயிருக்கிறீர்களா?

அங்கே கழுத்து நீண்ட மிக உயரமான விலங்கு எது என்று கேட்டால் உடனே சொல்லிவிடுவீர்கள்.

அதுதான் ஒட்டகச்சிவிங்கி. அது 20 அடி உயரம் இருக்கும்.

விலங்குக் காட்சிசாலையில் புலி உறுமுகிறது; சிங்கம் கர்ஜிக்கிறது. குரங்குகள் கீசீசீசென்று சத்தம் செய்கின்றன. கிளி அழகாகப் பேசுகிறது.

ஒட்டகச்சிவிங்கி இப்படிச் சத்தம் போடுகிறதா என்று கவனித்தீர்களா?

எவ்வளவு நீளக் கழுத்து அதற்கு இருக்கிறது. நாக்கு 18அங்குலம், அதாவது சரியாக ஒரு முழம் இருக்கும்.

5. யாரடா அவன்?

“கண்ணம்மா, இந்தக் கோடை விடுமுறைக்கு அசோக் இங்கு வருவான்; கடிதம் எழுதியிருக்கிறான்” என்று உற்சாகத்தோடு சுவீனான் கந்தசாமி. கடிதத்தை இன்னும் அவன் படித்து முடிக்கவில்லை.

“அப்படியா, அண்ணா? எங்கே, கடிதத்தை என்னிடம் கொடு. நான் படிக்கிறேன். அசோக் வந்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்” என்று மகிழ்ச்சியோடு சுவீக்கொண்டே, கண்ணம்மா கடிதத்தைப் பிடுங்கிப் படிக்கலானாள்.

கந்தசாமியும் கண்ணம்மாளுமும் தங்கள் பெற்றோரோடு கிராமத்திலே வசித்து வந்தார்கள்.